

БЕКНАЗАР ТОШБОЕВ

ХАЛҚ МЕҲРИГА ЙЎҒРИЛГАН УМР

**АТОҚЛИ ДАВЛАТ АРБОБИ ВА ЁЗУВЧИ ШАРОФ
РАШИДОВ ТАВАЛЛУДИНИНГ 100 ЙИЛЛИГИГА
БАҒИШЛАНГАН АДАБИЙ КЕЧАНИНГ
САҲНАЛАШТИРИЛГАН СЦЕНАРИЙСИ**

ЯНГИОБОД-2017

Атоқли давлат арбоби, ёзувчи Шароф Рашидов 1917 йилнинг 6 ноябрида Жиззахда таваллуд топган.

1926-1933 йилларда Наримонов номли мактабда таҳсил кўради. Жиззахдаги педагогика техникумини битиргач, мактабда бир йил пионервожатий (етакчи), ўқитувчилик қилади.

1941 йилда Самарқанд Давлат университетини тамомлайди 1938-1941 йилларда Самарқанд вилоятининг “Ленин йўли” газетасида ишлайди. 1941-1942 йилларда Иккинчи жаҳон урушида қатнашади. 1944-1947 йилларда Самарқанд вилоят партия қўмитаси котиби, 1949-1950 йилларда “Қизил Ўзбекистон” (“Ўзбекистон овози”) газетасига муҳаррирлик қилади. 1949-1950 йилларда Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси раиси, 1950-1959 йилларда Ўзбекистон Олий Кенгаши Раёсатининг раиси 1959-1983 йилларда республиканинг биринчи раҳбари сифатида – Ўзбекистон Компартияси марказий қўмитасини бошқарди.

Шароф Рашидов илк ижодини шеърятдан бошлаган. У “Ўлкам”, “Орзуимиз”, “Санъатинг кулсин”, “Ватан ишқи”, “Синглимга”, “Лочинлар”, “Она насиҳати” каби шеърларни ёзади. 1945 йилда “Қаҳрим” номли шеърлар тўплами чоп этилади.

Шароф Рашидов “Ғолиблар” (1951), “Кашмир қўшиғи”(1959) қиссаларини, “Икки дил достони” киносценарий, “Бўрондан кучли” (1958), “Қудратли тўлқин” (1964), “Ғолиблар” (1972) романларини, “Дил амри” (1982) қиссасини ёзган.

Саҳна тўрида Ўзбекистон жамолига ярашиб турган қошоналар тасвири туширилган панно. Унинг ўртасида Шароф Рашидов сурати. Залда майин куй таралади. Саҳнага икки бошловчи кириб келишади.

1-бошловчи: Йиллар ўтиб бормоқда шитоб,

Раҳнамосиз ўзингиз шу тоб,
Сиз бошларда сўнмас бир офтоб,
Дилларга жо шаффоф нурингиз,
Халқнинг меҳри безар умрингиз.

2-бошловчи: Ардоқлаймиз Шароф ота деб,
Бу сўзларда йўқдир зийнат, зеб,
Номингизни эслаймиз айтиб
Сизга бешик она ерингиз,
Халқнинг меҳри безар умрингиз.

1-бошловчи: Ассалому алайкум! Азиз дўстлар, ҳурматли меҳмонлар, қалби қайноқ ўқувчилар! Республикамизда халқимизнинг оташқалб фарзанди, атоқли давлат ва жамоат арбоби, таниқли ёзувчи сифатида Ватанимиз тарихида ўчмас из қолдирган Шароф Рашидов таваллудининг 100 йиллиги кенг нишонланмоқда.

2-бошловчи: - Шароф Рашидов қарийб чорак аср давомида Ўзбекистоннинг биринчи раҳбари сифатида энг оғир шароитларда халқига ҳалол хизмат қилди, ўзининг юксак бадиий асарлари билан ёзувчилар қаторидан муносиб ўрин олади.

(Шароф Рашидовнинг ҳаёти ва ижодий фаолияти ҳақида 8-10 дақиқалик маъруза)

1-бошловчи: Шароф Рашидов илк ижодий фаолиятини жамоат ишлари билан қўшиб олиб борди. Иккинчи жаҳон уриши қатнашчиси Шароф Рашидов уруш йилларида “Қасос”, “Ширин ҳаёллар”, “Дўстимга мактуб” каби шеърларини ёзди. 1945 йилда “Қаҳрим” номли шеърлар тўплами нашр этилди.

2-бошловчи: - Аскар йигитнинг севган ёрига бўлган самимий муҳаббатини тараннум этувчи Шароф Рашидов қаламига мансуб “Уялма” кўшиғини эътиборингизга ҳавола этамиз.

Уялма

Мен кетганда анча ёш эдинг,
Боғбон қизи – гуллар эркаси.
Мана энди ойдек тўлибсан,
Юрагимнинг шўх арзандаси.

Менга атаб гуллар экибсан,
Очилибди худди ўзингдай.
Гулларингга хуштор юлдузлар,
Термулади чарос кўзингдай.

Ғунча эди қалбимда севги,
Энди чаман бўлиб очилди.
Оташларда тобланиб, эркам,
Йўлларингга дурдай сочилди.

Соғингандим, мунча кизардинг,
Юзинг бўлди худди нақш олма.
Узоқлардан келдим сени деб,
Кел, гўзалим, энди уялма.

1-бошловчи: - Шароф Рашидов Республикага етакчилик қилиш билан бир қаторда юрт ободончилиги, халқнинг фаровонлиги учун зўр ғайратли ва жасоратли қаҳрамонлар тимсолини акс эттирувчи йирик бадий асарлар ёзди.

2-бошловчи: - Ёзувчининг “Қудратли тўлқин” романида халқимизнинг бугунги муваффақиятларига замин бўлган қурилишлардан бири Фарход ГЭСи, ўзбек халқининг унда кўрсатган меҳнат шижоати акс эттирилади. Асар қаҳрамонлари ватани ва халқи учун қийинчиликларни зўр жасорат ва мардонавор енга олган ёшлардир. Ёш авлоднинг ана шундай жасоратлари ғайратли ва иродали Пўлат , софдил ва гўзал Баҳор тимсолларида баён этилган .

1-бошловчи: - Романда Шароф Рашидовнинг юртимиз қишлоқлари манзараларини яхши билиши заминида осмонўпар тоғларнинг кумушдек товланиб туриши, зилол сувларнинг шарқираб тушиши, дала-ю, экинзорларга, чаманзору майсазорларга, қиру адирларга, гиёҳ ва илк чечакларга ризқ улашиши юксак бадий маҳорат билан тасвирлаб берилган.

2-бошловчи: - Энди “Қудратли тўлқин” романидан парча тингланг.

Бахмалда баҳор

Баҳор! У ҳамма вақтдагидек қувноқ, ғунча лабларида, ширмой юзлари, чарос кўзларида иссиқ табассум билан оламга боқади. Узун ва қуюқ сочлари дарё сувидай тўлқинланар, яшил этаклари ҳилпираб, ўзига хос ёқимли виқор билан юрт узра одим ташлайди.

Бу йил Бахмалнинг баҳори ҳам мисли кўрилмаган даражада гўзал келди. Олам бирданига ясанди-ю, чамандек яшнаб, нурга кўмилди.

Бойчечаклар кетидан ер бағрига қип-қизил гилам тўшалди. Кенг дала, кўз илғамас чўл-тоғ ён бағирларидан тортиб то зангор осмонга тутшиб кетган уфққа қадар ҳамма ёқ лолалардан либос кийди. Лолалар шунча кўп очилган эдики, унинг акс нури билан осмон ҳам қип-қизил чўғдай кўринарди. Ер ҳам, кўк ҳам мисоли лолазор...

Қишлоқ мевазорлар, ўтзорлар, буғдойзорлар ўртасида қад кўтарган эди. Тўйга ҳозирланган келинчак сингари ясаниб, ўз жамолини кўз-кўз қилиб қуёшга интилган хилма-хил гуллар чамандек очилиб, қишлоқ ҳуснига ҳусн кўшарди. Бу ердаги ўтлар ҳамиша зангор бахмални эслатарди. Шунинг учун ҳам қишлоқ Бахмал номи билан аталарди.

Бахмалсой баланд тоғлар этагидан – тошлар тагидан қайнаб чиқадиган булоқлардан пайдо бўларди, бутун қишлоққа, унинг далалари ва боғларига, буғдойзорлари ва узумзорларига, кенг яйловларига ҳаёт суви берарди. Бахмалсой қирғоқлари ана шу қирғоқларга туташган кўм-кўк ўтзорлар қишлоқ атрополидаги энг гўзал жойлардан ҳисобланарди. Баҳор фаслида дарахтлар Бахмалнинг жамолига маст бўлган ошиқ булбуллар ошёнига айланарди.

Булбуллар бу ернинг гулшанига – бинафшалар, лолалар, турли-туман чечаклар билан безанган боғ-роғлар, далалар, яйловлар жамолига мадҳия ўқирди.

Ҳозир ҳам ўша дилни мафтун қиладиган сержилва баҳор...

1-бошловчи: - Шароф Рашидовнинг “Ғолиблар”, “Бўрондан кучли” романларини ўқир экансиз янги ерларни ўзлаштиришда фидокорона меҳнат қилган халқимизнинг асл фарзандлари Умурзоқ ота ва Муротали , Ойқиз ва Олимжон каби ҳаёт йўллари ёрқин , табиатан парвозга, юқорига интилувчан довюрак ёш қахрамонлар кўз олдингизда намоён бўлади .

2-бошловчи: - “Мирзачўлни суғориш ва ўзлаштириш юртимиз салномасига олтин саҳифа бўлиб кирди. Яна йиллар ва кўп йиллар ўтади, янги авлодлар дунёга келади, йигирманчи асрнинг 50-йилларидаги чўлқуварнинг қахрамонона ишлари миннатдор халқ хотирасидан ҳеч қачон учмайди”, - деб ёзган эди Шароф Рашидов.

1-бошловчи: - Ҳозир чўлу биёбонларни боғ-роғларга айлантирган меҳнат аҳлини улуғловчи “Мирзачўл қўшиғи” куйланади.

Мирзачўл қўшиғи.

Мирзачўлни чўл деманг сиз

Боғлари, бўстони бор.

Ўз юртига меҳри пайванд,

Олиму, деҳқони бор.

Қуёш мўл-мўл сочар ёғду

Йўқдир дилда армони.

Оқ кўксини тоза тутган

Ҳур Ўзбекистони бор.

Тўйларида қўш карнайлар,

Чорлар байрам сайлига.

Тўри азиз дўстга мушток

Тўкин дастурхони бор.

Куй-қўшиқлар авжи баланд,

Бахтга ёр хуш онлари

Таърифига сўз йўқ қиёс,

Мирза Гулистони бор.
Бахшиларга достон бу юрт,
Қўлдан тушмас созлари.
Шоирларга сардор бўлган,
Тўра Сулаймони бор.

Мирзачўлни чўл деманг сиз,
Боғлари, бўстони бор.
Бийдек даштга жаннат қурган
Мард, танти деҳқони бор.

1-бошловчи: - Ўзбекистонда 60-80 йилларда бунёд этилган кўплаб саноат корхоналари, йирик иншоотлар Шароф Рашидов номи билан боғлиқдир.

2-бошловчи: - Кечаги чўлу биёбонларда Навоий, Зарафшон, Учқудук, Янгиер ва Гулистон каби йирик шаҳарлар, ўнлаб бошқа шаҳар ва туманлар барпо этилди. Минглаб юртдошларимиз у ерларда ўзларининг ризқ – рўзларини топдилар.

1-бошловчи:- Ватанимиз қудратига муносиб ҳисса қўшган бунёдкор кишиларни мадҳ этувчи Шароф Рашидов ижодига мансуб “Ширин келармиш” кўшиғини эътиборингизга ҳавола этамиз.

Ширин келармиш.

Бағри баҳор ўлканинг
Хуснига хол келармиш.
Ойдин ўзиб жамоли
Толеи ҳилол келармиш.
    Хаёл эди дилларда,
    Достон эди тилларда,
    Сайхун банди бўлажак,
    Оби – зилол келармиш.
Толе кулар, бахт кулар,
Чўлда севги етилар,
Сайхун бўйида байрам,

Ширини бол келармиш.
Янги зафар, янги шон,
Қахрамонлик чин нишон.
Янги умр, янги тўй-
Ширин хаёл келармиш.

Чўлда қозондик зафар.
Умрга иқбол ёзар.
Диёримга нур сочиб
Ширин жамол келармиш.

1-бошловчи: - “Акам катта–кичик ишлар билан банд бўла туриб асар ёзишга улгурар, бунинг устига яна қанчадан-қанча бадий асарларни ўқишга ҳам имкон топар эди. У киши китобни варақлаш, унга тикилиш бу–китоб ўқиш дегани эмас. Китобни синчиковлик билан теран тушуниб, мағзини чақиб ўқиш кераклигини уқтирар эди”, - деб ёзади адабиётшунос олим ва таржимон Асил Рашидов.

2-бошловчи: - Шароф Рашидовнинг сўз мулкининг султони Алишер Навоий сиймоси ва асарларига ҳурмати беқиёс эди. Шоирнинг 525 йиллик юбилеи нишонланган йилда тўйга тўёна сифатида Навоий номидаги кўплаб маданий масканлар бунёд этилди. Шоир танланган асарларининг ўзбекча 15 томлиги ҳамда русча 10 томлиги китоб жавонларимиздан фахрли ўрин олди. Бу ҳайрли ишларда Шароф Рашидов бош –қош бўлди.

1-бошловчи: - Шароф Рашидов қаламига мансуб “Навоийга” шеърини тингланг.

Навоийга

Паҳлавон асрнинг умри тугамас,
Бу умр оламнинг аввали боши.
Янчилик кетар ва ҳатто соврилар
Яланғоч қоялар қоп-қора тоши.
Ўз қадри-қимматин топди ўлкадан,
Янчилмас, соврилмас, дурдоналаринг,
Оташ қалбдан чиққан олтин сатрлар,

Безади шеърият кошоналарин.
Латиф соз кўлингдан тушмасин сира,
Сотқинларга нафрат айтиб, кулатдинг.
Қадри – қиммат ҳамда вафони куйлаб,
Биродарлик ҳам дўстликни уйғотдинг.

Фарходига вафо қилди мард Ширин,
Номард Хусров юрагини чок этди.
Бош эгмади ҳам кўркмади ўлимдан,
Ўз орзуси, севгисини пок этди.

Ихлосманд дилимнинг нури дийдаси:
Фарҳодинг, Баҳроминг, Ширин, Шопуринг.
Нур, севги, вафою мардоналикни
Намоён айлади сенинг ашъоринг.

Севгисига вафодорлик, мард туриш –
Фақат бизга хислат бўлган, бизга ёр.
Эй, шеърият диёрининг қуёши,
Сен қалбимиз уйин этдинг мунаввар!

1-бошловчи: Шароф Рашидов давлат ташрифи билан кўплаб юртларда бўларди. Сафар таассуротлари асосида бир қанча асарлар ёзилган. Ёзувчининг Ҳиндистон сафари таассуротлари натижасида дунёга келган “Кашмир кўшиғи”, “Икки дил достони” асарлари Шароф Рашидов истеъдодини тўла намоён этади.

2-бошловчи: - Ўзбек адабиётининг жаҳонда энг кўп тарқалган асарларидан бири ҳам Шароф Рашидовнинг “Кашмир кўшиғи” қиссасидир. Бу насрий қисса жаҳоннинг 100 га яқин тилига таржима қилинган . Асарда кўхна Ҳинд диёрининг Кашмир ва Жамму водийсида яшаб келган халқларнинг бой ўтмиш тарихи , уларнинг ўз ватани озодлиги ва мустақиллиги йўлидаги қаҳрамонона курашлари мард ва жасур ёшлар -- Бамбур каби ўғлонлар , Наргиз каби моҳирўй қизлар тимсолида тараннум этилган .

1-бошловчи: - Эътиборингизга ана шу қиссада куйланган “Дугоналар” кўшиғини ҳавола этамиз.

Дугоналар

Наргиз :

Дугоналар, омонмисиз, бормисиз,
Жам бўлишиб , очилиб гулзормисиз ?

Лола :

Ҳеч қандай куч бизни хазон этолмас,
Бўрон,Хоруд муродига етолмас !

Атиргул :

Обод бўлур баҳоримиз , боғимиз,
Ёв енгилса,бош бўлинг ўртоғимиз !

Наврўзгул:

Қора кучлар гулистондан қувилсин ,
Гуллар барги шабнам билан ювилсин !

Наргиз :

Душман ўлсин, боғимиз обод бўлсин,
Бирлашайлик, дўстларимиз шод бўлсин !

1-бошловчи: - Шароф Рашидовнинг давлат ва жамоат арбоби сифатида ўзбек халқини дунёга танитишдаги хизматлари бекиёсдир. Жаҳонда “Тошкент руҳи” сифатида 1966 йилда вужудга келган тушунча Шароф Рашидов номи билан бевосита боғлиқдир.

2-бошловчи: - Шароф Рашидов Осиё ва Африка ёзувчилари ҳамкорлиги ҳаракатининг, Осиё, Африка ва Лотин Америкаси мамлакатлари халқаро кинофестивалининг, Ҳиндистон ва Покистон ўртасида тинчлик сулҳи имзоланишининг ташаббускоридир.

1-бошловчи: -Гўзал ва бетакрор пойтахтимиз Тошкентни улуғловчи “Тошкент нахори” кўшиғи ижро этилади. Марҳамат, тингланг!

Тошкент нахори

Тошкент қилар намойиш
Озод бу Осиёда!

Орзулари ушалмиш,
Бўлмиш яна зиёда!
Бу Осиё нахори
Тошкент нахориданмиш.
Ороми ҳам бахори
Тошкент бахориданмиш.
Эллар ўқир тасанно
Тошкент,
Тароватингга!
Хайрон, хайратда гохо
Гўзал фароғатингга!
Тошкет қилар намойиш
Озод бу Осиёда!
Орзулари ушалмиш,
Бўлмиш яна зиёда

1-бошловчи:-1966 йил 26 апрель тонгида Тошкент аҳолисининг миллион юраги атиргул баргига қўнган шабнамдек титради. Зилзиладан шаҳар аҳолиси саросимага тушмади. Кишилар уйи бузилганга суюнчик, дили оғриганга дармон--дори бўлишди.

2-бошловчи:-Ана шундай оғир дамларда Ўзбекистоннинг биринчи раҳбари Шароф Рашидов Тошкентни қайта қуриш ишларига диққат эътиборини қаратди. Буюк инсоннинг саъй-ҳаракати туфайли гўзаллик ва кўркемлик рамзи бўлган Тошкентдек яна бир азим шаҳар қад ростлади. Айниқса Тошкент метрополитенининг қурилиши, ишга туширилишида Шароф Рашидовнинг хизматлари беқиёсдир.

1-бошловчи:-Юртимизни, пойтахтимиз Тошкентни мадҳ этувчи “Қуёш шаҳри” шеърини эътиборингизга ҳавола этилади.

Қуёш шаҳри

Энг теран чашмадек тиниб, сизилиб,
Асрлар қаъридан келади хабар:

Икки минг йил бурун чайла бузилиб,
Қўрғон барпо бўлди, яралди шаҳар.

Турон юлдузларин силсиласида
Чақнади яна бир қўлбола қуёш.

Улуғ шаҳарларнинг бўйсирасида
Абадий ўрнини топа олган Шош.

Тошкентим, офтобсан, Шарққа нур сочган,
Қуёшдек тутилдинг неча боралар.

Тош мағзинг чақолмай тамшаниб қочган
Неча Қутайба-ю, неча Доролар...

Ўзбекка мақтаниш одатмас, гарчанд,
Бағримни тўлғазар ушбу кун ғурур:
Тошкенту Бухоро, Хевок, Самарқанд,
Ҳар бири жахоннинг беағи бўлур.

Қалбинг кўзи билан назар сол Инсон,
Мана бу Мингўрик, манов Кўкалдош.

Мозийга битмасди забон ногаҳон,
Эрк деб қўзғаларди бунда ҳар бир тош.

Фарзандман, бағрингда кезурман мен ҳам,
Сенсан менинг учун маскан мўътабар.
Тошкентдан бошланур менга ҳам олам,
Денгизлардан нари, қитъалар қадар.

Не-не зилзиладан чиқолган омон
Манглайи ярқироқ маконсан буюк.

Байналмилал маъво, асл қаҳрамон,
Жаҳон тарихида номинг бор суюк.

Ишчисан, олимсан, арбобсан, меъмор,
Сенга ҳам мунтазир боқар ер юзи.

Тинчлик деган жойда Тошкент руҳи бор,
Тошкент деган жойда осойиш сўзи.

Йироқ африкалик саргашта адиб,
Бомбай ғазалхони шошар сен томон.

Эзгу ниятларнинг байроқдори деб,
Сени шарафлайди замин у замон.

Тошкентим, порлаган пойтахтсан бу кун,

Юксалди кўксингда не-не қасрлар.
Сир эмас, бунчалар камолот учун
Керак бўлар эди неча асрлар.
Сен қуёш шаҳрисан, фаҳримсан азал,
Омон бўл ҳамиша ўзбеки ерим.
Сенсан мунис, мушфиқ Шарқимга ҳайкал,
Тухфа бўла қолсин сенга шу шеърим!

1-бошловчи:-Фарзандини ардоқлар бу халқ,
Бандасини асрар қодир Ҳақ,
Шараф билан яшаш олий бахт,
Адолатли бино қурдик биз,
Халқнинг меҳри безар умрингиз.

2-бошловчи:-Сиз фидойи, оташқалб инсон,
Сизни қўмсаб яшаймиз ҳамон,
Сиз юксаксиз, бамисли осмон,
Беҳиштда ҳам маъсум юрингиз,
Халқнинг меҳри безар умрингиз.

1-бошловчи: Шароф Рашидов халқ қалбида ўзига хос ўчмас ном қолдирди. Бизнинг асримизда Шароф Рашидов номи ўзбек халқининг оташқалб фарзанди бўлиб янгради. Жаҳон аҳли ҳам уни атоқли ёзувчи, йирик давлат ва жамият арбоби сифатида биларди ва тириклигидаёқ тан олган эди.

2-бошловчи: Шароф Рашидовнинг қутлуғ номи Ватанимиз тарихидан муносиб ўрин эгаллади. Асрлар ўтади, буюк инсоннинг номи авлодлар томонидан ҳурмат ва ифтихор, юксак кадр ва ғурур билан тилга олинади.

1-бошловчи: Шароф Рашидов таваллудининг 100 йиллиги тантаналари республикамиз миқёсида давом этади.

(Адабий кеча охирида “Адолат офтоби” кўшиғи ижро этилади)

Адолат офтоби

Адолатнинг ҳаётбахш шамоллари елдими,

Ҳақ ниҳоят халқимнинг арзин қабул қилдими,
Неча йиллар орзиқиб кутган кунлар келдими,
Елкамизга офтобнинг текканлиги рост бўлсин.
Ўзбекнинг ўз ниҳолин экканлиги рост бўлсин.

Ўтди қанча талотўп, ўтди қанча ғавғолар,
Ўтди қанча малоҳат, ғийбату кин, иғволар,
Оқартирди сочларни неча қора савдолар,
Елкамизга офтобнинг текканлиги рост бўлсин.
Ўзбекнинг ўз ниҳолин экканлиги рост бўлсин.

Сафга тизил, набирам, отажоним, тур энди,
Мустақиллик нашъасин, ҳаққинг бордир, сур энди.
Қўлни бериб қўлларга, бир тан бўлиб юр энди,
Елкамизга офтобнинг текканлиги рост бўлсин.
Ўзбекнинг ўз ниҳолин экканлиги рост бўлсин.

Унутмагин ва лекин олдда бор ҳали ётлар,
Қадамингни пойлайди очкўз, юҳо не зотлар,
Шоҳ сурибсан, инжима, ғингшиса агар мотлар,
Елкамизга офтобнинг текканлиги рост бўлсин.
Ўзбекнинг ўз ниҳолин экканлиги рост бўлсин.

Ўз кўлингга олганинг – Ялов сенга муборак,
Юрагингда сўнмаган – олов сенга муборак,
Ёндиролдинг қорларни – қалов сенга муборак,
Елкамизга офтобнинг текканлиги рост бўлсин.
Ўзбекнинг ўз ниҳолин экканлиги рост бўлсин.

БЕКНАЗАР ТОШБОЕВ
Жиззах вилояти Янгиобод тумани,
Фахрий ўқитувчи, Шухрат медали соҳиби